

Otázka: Helénismus

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): veronikapnov

HELÉNISMUS

- období po Aristotelovi do roku 50 př.n.l.
- řecká kultura se rozrůstá do světa
- dochází k **synkretismu** = prolínání náboženství
- lidé začínají přemýšlet o smrti - řeší smrt, co je po smrti, jak mám žít, abych po smrti žil

1) KYNIKOVÉ

(cynik = necitelný člověk)

- řeší moc rozumem, necitelní

ANTISTHÉNES - základy

DIOGENÉS ZE SINOPE (4 př.n.l.)

- žil v sudu
- žák Antisthény
- asketický život = bez slastí - jakmile člověk začne po něčem toužit (bude chtít pořádně něco lepšího) bude nespokojený pořádně

- nepracoval, žil ze zbytků, co mu kdo dal

-> kynikové odmítají veškerý blahobyť

- k tomu, aby člověk žil dobrým životem, musí se osvobodit od veškerých vnějších omezení (touha po něčem)

- štěstí nespočívá ve vnějších věcech, ale uvnitř sebe sama - najdeme, když budeme naprosto svobodní

- člověk má být imunní vůči problémům toho světa, nesmí si připouštět

2) STOIKOVÉ

- navazují na kyniky

-* v Athénách

ZÉNON Z KITIA (3 PŘ.N.L.)

- pocházel z Kypru - jeho loď ztroskotala - přidal se ke stoie
- vychází z kynismu
- souhlasí se svobodným životem = život bez vnějších omezení
- člověk má svobodnou vůli, aby se mohl rozhodnout jak bude žít- může se rozhodnout v každém okamžiku svého života
- - má řešit pouze ty věci, které vyřešit může - nemá řešit to, co nemá řešení, nemůže ovlivnit

existuje KOSMOS = pravidla jsou dána - jsou dána a my je neovlivníme

- člověk by měl žít v souladu s přírodou

apatheia = stav, kdy člověk je smířený se světem a osvobozen od vášní

ŘÍM

SENECA (65 n.l.)

- spisovatel a politik
- psal básně - četl přednášky
- vychovatel císaře Nera

-> vypálil Řím, obvinil křesťany

- stoicismus využíval v řečnictví

MARCUS AURELIUS (180 n.l.)

- dílo - Hovory k sobě
- „filosof na trůně“
- císař - aplikoval ve vládě

EPIKLÉTOS (135 n.l.)

- římský otrok - získal svobodu - založil filosofickou školu
- něco jako psychologové

3 EPIKUREJCI

EPIKÚROS (270 př.n.l.)

- zakladatel
- procestoval Řecké ostrovy - skončil v Athénách - založil školu **ZAHRADA**

„zahrada neřestí“ - neodmítal radost, ale nebylo to to jediné co řešil

- hlavní téma - SLAST = život v rovnováze a umírněnosti

dobro = slast

zlo = strast

navazuje na Sokrata - když člověk žije ctnostně, žije dobře

slasti lze dosáhnout:

- umírněností
- přátelstvím
- věděním
- ctnostným životem

- atomista (vše je z atomů) - po smrti se atomy rozprchnou a budou pak tvořit něco jiného
- -> smrt je koncem cítění, vědění (necítím bolest, emocionální bolest) - smrti se nemusíme bát

- potom z nás bude něco jiného

- pokud překonáme strach ze smrti, můžeme být šťastní

4) SKEPTICI

= filosofický směr, který pochybuje o poznání jako takovém

- lze dosáhnout pravdy?

AINESIDÉMOS (11. př.n.l.)

- dal pravidla, teze, důkazy – proč bychom měli být skeptičtí
- pravého poznání nelze dosáhnout, protože:
- každý vnímáme jinak
- každý pochází z jiného prostředí
- máme rozdílné psychické stavy

- člověk je individualita

5) EKLEKTICI

= filosofický směr, který vybírá z ostatních fil. směrů a dává dohromady nový

MARCUS TULLIUS CICERO (43 př.n.l.)

- řečník, básník, politik
- využíval stoicismus a skepticismus

FILÓN (50 n.l.)

- alexandrijský žid
- spojuje filosofii a židovským náboženstvím

- existuje pravda náboženská a pravda filosofická + pravda zjevená

- představa boha – panteismus (bůh ve všem)

- agnosticismus

- existuje něco jako logos (=“syn boží“)

= duch - prostředník mezi bohem a člověkem

= rozum, který vládne světu

- spojoval starověkou a středověkou filosofií

6) NOVOPLATONIKOVÉ

= šíří Platónovu filosofií

PLOTÍNOS (270 n.l.)

- založil filosofickou školu - šířila Platónovo učení
- měl v úmyslu založit PLATÓNOPOLIS = město kde by byl naplněn Platónův ideální stát
- vykládá Platóna + přidává něco od sebe - eklektik

- odpovídá na otázku - Kdo je autorem světa ideí

Bůh - Jedno/ Dobro/ Nejvyšší jsoucno

- stvořil všechno, ale ne cíleně - na základě **EMANACE** = vyzařování energie, která tvoří věci kolem nás

3 stupně EMANACE:

- duch - nejvyšší

- svět ideí
 - duše - naše duše
 - svět hmoty - svět smyslů
- spojil filosofii křesťanskou a středověkou